

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Famem non voluptati tantum, sed etiam sanitati seruire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

potest; postquam enim serui tota die circumcurstant dominis suis ministrantes, & ne minimum quidem respirantes, sufficientem laborum, & lassitudinum restitutionem capiunt in dormiendo voluptatem. Et hoc Dei benignitate factum est, ut non auro, & argento, sed labore, & necessitate, & omni disciplina emi valeant voluptates. Non sic diuites: sed stratis molliibus jacentes, saepe totam noctem insomnem ducunt, & multa somniantes tali non fruuntur voluptate. Cùm ergo maiori cum voluptate pauper & comedat, & bibat, & dormiat, quare diuitia hic priuata supra ipsam paupertatem prerogatinam habebunt? Ita Chrysofostomus, qui addit, diuites non solum tantis non frui voluptatibus, verùm etiam plures maioresque sentire infirmitates. Diuitibus in sua iucunditate, ait, multa irruunt egritudines: pauperes autem à medicorum manibus immunes sunt: Si verò nonnumquam in imbecillitatem incidant, breui seipsos instaurant, mollitie omni liberi, & corpora habentes robusta. Magna quidem possessio paupertas sapienter ipsam ferentibus; thesaurus, qui nequit auferri, inculpabilis possessio; diuersorium ab insidijs tutum, & fons purissima sanitatis.

Sanitatis pariter ac voluptatis minus habere opulentos, alio loco, in hunc modum ostendit, à comessionibus, & conuiujs, & mensarum affluentia, in his enim, ait, diuitiarum magnificentia pradicatur. Sed conferamus mensam diuitis, & mediocris; & discutiamus, qui puram utriusque mensa capiant voluptatem. Illi quidem tota die recumbunt, & cœnas prandijs jungunt, & ventris distensione rumpuntur, & ciborum oppressione premuntur, & vini inundatione, veluti naufragio, anima necatur; ubi neq; oculus, neq; lingua, neq; pes proprijs deseruit officijs, sed omnia membra corporis vini vinculis jacent vinceta, grauius quam catenis, ubi sopor eis non datur ad quietem, neque ad salutem cedit, sed exterriti somnijs insanientibus, & furentibus deteriores fiunt, & risus, & spectaculum omnibus etiam famulis fiunt, nihil sentiunt, sed ab alijs de accubitis portantur ad lectos. Numquid igitur in his conuiujs maior voluptas est, an in illis, ubi cibus potusq; tantus est, quantum famem depellat ac sitim? Hunc vite modum natura docuit, illum verò libidinis corruptela, in hoc deniq; sanitas adest, ratio permanet, & honestas cum sobrietate perdurat, nec grauatum corpus & oppressum è mensa lenatur, sed potius adiutum, & viribus auctum, & alicritate subnixum surgit incolume. Virorum q; igitur corpora &

animos

IX.

S Chrysofost.
hom quòd
nemo lædi-
tur, nisi à se
ipso.

animos considera, & inuenies illa robusta magis & valida, ac succi plena, qua mediocribus & simplicibus vruntur alimonijs: hi verò, qui in delicijs viuunt, resoluta quidem corpora, & omni cerà circumferunt molliora, & agmine quodam infirmitatum repleta, quibusq; ad malorum cumulum maiorem, podagra tremor & immatura senectus accedit, & est eis vita semper cum medicis, & medicamentis, sensus autem ipsi tardi, graues, obtusi, & quodammodo iam sepulti, & si aliquid voluptatis, aliquid iucunditatis habent, quis haec iucunda & grata dicat voluptas enim definitur, cum quis fruatur desiderijs suis: Ubi verò desiderijs suis frui non potest, quia aegritudo non finit, vel satietas ipsa desiderari non facit, qua onerosa efficit abundantia, sine dubio voluptas & iucunditas eis perijt. Deniq; considera egros, qui fastidio perurgentur, quomodo quamuis suaves eis & lauti apponantur cibi, horrore tamen magis eos accipiunt, quam voluptati; sic ergo cum per abundantiam cupiditas fuerit extincta, pariter voluptas & iucunditas perimitur; quia non tam ciborum gratia, quam desiderij gignit satisfactio voluptatem.

X.

Ad stipulantur huic sancto viro, ipsi etiam alioqui delicijs & saturitati, ab ineunte ætate, assueti, qui experientia aliquando docti famem sitimque laudare didicerunt. Sisara princeps exercitus Iabin, militaris animus, & fortassis æquè poculis, ac hastis certare solitus, certè vino & cõuiuijs innutritus, de fuga æstuans, non dubitauit à Iahel, muliercula Hebræa, aquam mendicare.

Iudic. 4. 19.

Da mihi, obsecro, inquit, paululum aqua, quia sitis valde. Qua aperuit utrem lactis, & dedit ei bibere. Hic haustus illi nectar fuit, quem aliàs vitulorum, aut rusticorum potem appellauisset. Marcellinus scribit, Constantium Imp. superatum à Persis, frusto panis à quadam vetula porrecto in ediam repulisse.

Cic. lib. 3.

Tusc. q. 4.

Darius ipse in fuga, cum aquam turbidam, & cadaueribus inquinatam bibisset, negauit vnumquam se bibisse iucundius. Numquam

Erasmi lib. 5.

Apotheg.

autem, vel perraro sitiens biberat. Quod etiam Artaxerxi legimus euenisse, cui iam siti deficienti, Peribarzaes eunuchus, cum aliud non liceret, à rustico quopiam sordidum utrem detulit, putris aquæ cotilas octo continentem: eam aquam, cum rex ebibisset, se numquam vinum potasse iucundius, nec vllam aquam, quamuis purissimam, sibi visam suauiore, confessus est. Que-

runtur